

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **nezl. M. B.**, zastoupen zákonnou zástupkyní Mgr. M. V., proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2014, č. j. MPSV-UM/1908/14/4S-OLK, sp. zn. SZ/40/2014/4S-OLK,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 24. 3. 2014, č. j. MPSV-UM/1908/14/4S-OLK, sp. zn. SZ/40/2014/4S-OLK bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“) odvolání žalobce zamítnuto a rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Olomouci ze dne 26. 11. 2013, č. j. MPSV-UP/1848093/13/AIS-SSL (dále též „správní orgán I. stupně“) potvrzeno.

Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 26. 11. 2013, č. j. MPSV-UP/1848093/13/AIS-SSL nebyl žalobci přiznán příspěvek na péči, neboť z provedeného důkazního řízení zejména posudku OSSZ Prostějov ze dne 8. 10. 2013 a následně ze dne 23. 10. 2013 bylo zjištěno, že pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není schopen zvládat základní životní potřeby v oblasti péče o zdraví a osobní aktivity, takže se nejedná o osobu do 18 let věku, která se podle § 8 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění (dále též „zákon o sociálních službách“), považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav nevede k neschopnosti zvládat aspoň tři základní životní potřeby, ani nevede k neschopnosti zvládat základní životní potřeby uvedené v § 9 odst. 1 písm. a) nebo b) citovaného zákona.

Žalobce zastoupen zákonnou zástupkyní – matkou se domáhal žalobou ze dne 20. 5. 2014 zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného. Namítl pochybení rozhodnutí z důvodů skutkových i právních. Posuzovaný trpí Aspergerovým syndromem, což je pervazivní porucha projevující se sníženou kvalitou sociální interakce, dodržováním zaběhnutých rituálů v chování, omezenou nebo netypickou mimikou a gestikulací, stereotypními zájmy, problémy s porozuměním ironie, humoru a metafor. Intelekt je v pásmu normy až nadprůměru. Uvedené onemocnění výrazně snižuje jeho schopnost zvládat základní životní schopnosti v přijatelném standardu. Jeho intelekt velmi silně kontrastuje s jeho praktickou funkčností v normálním životě. Fakt, že studuje na osmiletém gymnáziu s výborným prospěchem je pro praktickou stránku života irelevantní a v žádném doposud provedeném řízení nebyl fakt, že takto dobře zvládá studium pouze díky neustálé přítomnosti a dopomoci asistenta, pedagoga vzat v potaz. Posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 28. 2. 2014 chybně hodnotil schopnost žalobce zvládat úkony základních životních potřeb. Z předložených odborných lékařských nálezů vyplývá, že uvedené zdravotní postižení vyžaduje celodenní péči a dohled dospělé osoby. Poukázal na citaci ust. § 2 odst. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., s tím, že ze strany PK MPSV ČR nebyl prokázán opak dikce zákona. Co se týče sporných úkonů, uvedl následující:

- a) mobilita – není schopen ani chodit do školy sám, což dříve zvládal. Nadále není schopen použít prostředky MHD a stále v panice a stresu ohrožuje vlastní zdraví vbíháním do vozovky;
- b) orientace – vzhledem ke změně školy došlo ke zhoršení, kompenzované asistentkou pedagoga přidělenou na 31 hodin týdně;
- c) komunikace – není nadále schopen oslovit cizí lidi, požádat o pomoc, nereaguje na oslovení cizí osobou, i kdyby ta nabízela pomoc. Pokud s někým mluví, neudrží oční kontakt, odklání se, není mu rozumět. Není schopen vnímat obsah sdělení od neznámých osob, a tudíž ani adekvátní reakce;
- d) stravování – nezvládá obsluhu konvice, mikrovlnky, sporáku. Pokud nenajde hotové jídlo tam, kde ho čeká, nenají se. Servírované ovšem jí sám, ale nepřipraví si ho;

- e) hygiena – nenastaví si teplotu vody, to znamená, že je nebezpečí opaření příp. sprchování ledovou vodou
- f) výkon fyziologické potřeby – na WC, vyměšování stolice, zvládá pouze doma;
- g) oblékání a obouvání – nezvládání této životní potřeby bylo uznáno již v roce 2012. Neumí odhadnout, jaké oblečení si má vzít, je mu úplně jedno, jestli je v pyžamu nebo ne. Oblečení odpovídající klimatickým podmínkám a sociální situaci není schopen zvolit sám, ani po nácviku, chlad stále vnímá velmi problematicky a klidně půjde ven v tričku, když bude léto. Knoflíky a tkaničky trhá. Nevnímá nevhodnou velikou obuvi ani bolest, kterou mu ta případně způsobí.

Vzhledem k výše uvedenému byl žalobce toho názoru, že potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při třech a více úkonech základních životních potřeb, minimálně mimo uznaných také v oblasti komunikace, oblékání a obouvání.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 24. 6. 2014 citoval zjištění učiněné PK MPSV ČR v Brně v posudku ze dne 28. 2. 2014, důvody, proč by měl žalobce zvládat namítané základní životní potřeby, byly podrobně vypořádány. Nezvládání základních životních potřeb – osobní aktivity a péče o zdraví – byla uznána s ohledem na základní diagnózu (Aspergerův syndrom). Závěr PK MPSV je komparací všech podkladů, které měla k dispozici včetně rozhovoru se žalobcem, výsledku sociálního šetření, atd., a to vzhledem k jednotlivým potřebným kompetencím pro zvládání konkrétních základních životních potřeb. Zjištěný zdravotní stav – Aspergerův syndrom – byl zkoumán z hlediska jeho funkčního dopadu na zvládání jednotlivých základních životních potřeb. Posudek PK MPSV byl považován za vnitřně bezrozporný, stanovisko posudkové komise za objektivní, a to především s ohledem na aktuální a podkladovou dokumentaci, kterou měla posudková komise při jednání k dispozici. Na základě výše uvedeného navrhl žalovaný zamítnutí žaloby.

Jednání v předmětné věci proběhlo dne 26. 3. 2015. Z výpovědi zákonné zástupkyně žalobce vyplynulo, že syn je žákem gymnázia, je nadprůměrně inteligentní, zejména v matematice, dále má v oblibě předměty fyziku a zeměpis. Má téměř absolutní paměť. Ve škole dosahuje velmi dobrých výsledků, ovšem za pomoci asistentky, po škole tuto funkci přejímá sama, případně její matka. K jednotlivým oblastem základních potřeb uvedla, že syn je dominantní pravák, má motorickou neobratnost, která mu činí problematické oblékání a obouvání. Navíc nerozpozná druh a vhodnost oblečení, které by se měl na sebe vzít, v tomto směru mu musí být aktivně nápomocna. Jako příklad uvedla navlékání ponožek, tento úkon se učil téměř rok, není schopen rozpoznat rub nebo líc. V oblasti komunikace nereaguje dobře na cizí lidi, je odkázán na její přítomnost. Na položené otázky cizí osoby odpovídá „ano, ne, nevím“. Tak tomu bylo i v rámci provedeného sociálního šetření, kdy byl zavřený ve svém pokoji. Je schopen určitého dialogu, pouze s osobami, které dobře zná, což je např. asistentka, zákonná zástupkyně posuzovaného nebo její matka. Při jednání PK MPSV ČR v Brně dne 28. 2. 2014 nebyl syn přítomen, věc důkladně a podrobně předem konzultovala s psychiatrickou MUDr. Němečkovou, která jeho účast při jednání PK nedoporučila. Byla si vědoma toho, že je-li kritériem pro posuzování jeho neschopnosti zvládat určité životní

potřeby otázka fyziologického zvládání úkonů, těžko se prokazuje problematika, s kterou dítě vychovává, stejně tak i průkaznost jednotlivých životních úkonů, které je schopen, byť s velkými potížemi, vykonávat. Uvedla, že je v kontaktu s rodiči, kteří mají stejným způsobem postižené děti, je proto informována, že např. v Olomouckém kraji za stejných podmínek i se stejným zdravotním postižením, jsou dětem přiznávány příspěvky na péči I., případně i II. stupně. Byla toho názoru, že funkční dopad zjištěného dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na výkon jednotlivých životních potřeb dítěte nebyl objektivně posouzen, při obou jednáních posudkového lékaře OSSZ Prostějov nebyl brán zřetel na pediatrický, psychiatrický i psychologický nálezní dítěte.

Zástupkyně žalovaného se odvolala na písemné vyjádření, rozhodnutí ponechala na úvaze soudu. Dále uvedla k problematice posuzování stupně závislosti na péči jiné osoby, že je rozpracován návrh na novou právní úpravu ve věci přiznání nároku příspěvku na péči.

Ze správního spisu bylo zjištěno, že žádost o příspěvek podal žalobce dne 2. 2. 2012. Sociální šetření bylo provedeno dne 1. 3. 2012, dne 3. 5. 2012 byl vypracován posudek o zdravotním stavu – posouzení stupně závislosti osoby pro účely příspěvku na péči lékařem OSSZ Prostějov, který bez účasti posuzovaného vycházel z citovaného sociálního šetření, zdravotní dokumentace ošetřující lékařky MUDr. Milady Barotové a dalších nálezů odborných lékařů (dětská psychiatrie MUDr. Pavla Němečkové, Prostějov, Ambulance alergologie a klinické imunologie Nemocnice Prostějov, MUDr. Milena Jeřábková) a konstatoval, že zdravotní stav posuzovaného je dlouhodobě nepříznivý omezující jeho fyzické schopnosti a mající vliv na jeho péči. Jde o pervazivní vývojovou poruchu, hlavně ve sféře sociální motoriky, jinak je nadprůměrně inteligentní. Poruchy motoriky vadí, jak vyplývá ze záznamu sociálního šetření ze dne 1. 3. 2012 především při oblékání a odemykání dveří, potřebuje proto pomoc při uvedené základní životní potřebě. Posudkový závěr zněl, že není osobou, která se podle § 8 odst. 1 písm. a) až d) zákona o sociálních službách považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby.

Zákonná zástupkyně posuzovaného byla vyzvána k možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a poučena dle § 36 odst. 3 správního řádu. Této možnosti nevyužila, proto dne 30. 5. 2012 pod č. j. MPSV-UP/196634/12/AIS-SSL bylo vydáno rozhodnutí, jímž nebyl žalobci přiznán příspěvek na péči. Proti rozhodnutí podala zákonná zástupkyně žalobce odvolání, v rámci odvolacího řízení byl vypracován posudek PK MPSV ČR, následně poté žalovaný vydal dne 30. 10. 2012 pod č.j. MPSV-UM/6859/12/9S-OLK rozhodnutí, jímž napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil a odvolání zamítl.

Proti rozhodnutí byla podána žaloba, rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 30. 4. 2013, č. j. 22 A 14/2013-30 bylo rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 10. 2012 pro vady řízení, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí zrušeno a věc vrácena správnímu orgánu I. stupně k dalšímu řízení. Následně rozhodnutím žalovaného ze dne 20. 6. 2013, č. j. MPSV-UM/7550/13/9S-OLK bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 30. 5. 2012, č. j. MPSV-UP/196634/12/AIS-SSL zrušeno a věc vrácena k novému rozhodnutí. Ve věci bylo provedeno nové sociální šetření dne 30. 7. 2013, vypracován posudek OSSZ Prostějov dne 8. 10. 2013. Posudkový lékař měl k dispozici zdravotní dokumentaci MUDr. Milady Barotové, Prostějov, nálezy odborných lékařů (Dětská

psychiatrie MUDr. Pavla Němečkové, Prostějov, Ambulance alergologie a klinické imunologie Nemocnice Prostějov, MUDr. Milena Jeřábková, Ambulantní neurologický nález MUDr. Kůrkové, výpis z karty FBLR lékaře MUDr. Novotné, nález PDL ze dne 28. 8. 2013, dále nálezy psychiatra neurologa rehabilitačního lékaře). Z komplexního vyhodnocení byl učiněn posudkový závěr, že nezvládá základní životní potřebu - osobní aktivity. Posudkový závěr zněl, že se nejedná o osobu do 18 let věku, která se podle ust. § 8 odst. 1 zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Dne 23. 10. 2013 byl vypracován opravný posudek OSSZ Prostějov s upřesněním, že posuzovaný nezvládá celkem dvě oblasti základních životních potřeb, a to osobní aktivity a péči o zdraví. Posudkový závěr však zůstal beze změny.

Zákonná zástupkyně jmenovaného byla vyrozuměna a poučena dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu přípisem ze dne 30. 10. 2013, protože nebyly činěny návrhy na doplnění řízení dalšími důkazy, vydal správní orgán dne 26. 11. 2013 pod č. j. MPSV-UP/1848093/13/AIS-SSL rozhodnutí, jímž žalobci nebyl přiznán příspěvek na péči. Na základě odvolání zákonné zástupkyně v rámci odvolací řízení byl vypracován posudek PK MPSV ČR v Brně dne 28. 2. 2014, jednání byla přítomna zákoná zástupkyně, která dále předložila psychiatrický nález ze dne 18. 2. 2014 MUDr. Němečkové, Prostějov a zprávu z kontrolního vyšetření ze specializovaného pedagogického centra ze dne 16. 1. 2014 Mgr. Lamačové. Jednotlivé odborné lékařské nálezy byly posudkově zhodnoceny, poté provedla posudková komise komplexní hodnocení, sice, že dítě je v péči odborníků pro poruchu autistického spektra, bez objektivně zjištěné smyslové poruchy, která by omezovala orientaci nebo komunikaci, motoricky méně obratný, schopný samostatné chůze bez pomoci jiné osoby, nebo kompenzačních pomůcek s klinickými projevy atopického ekzému a alergické rýmy. Opakovaným psychologickým a psychiatrickým vyšetřením byla potvrzena diagnóza Aspergerova syndromu. Porucha se manifestuje potížemi v oblasti sociální interakce a komunikace, sociálního chování a fungování, zvláštními zájmy, ztíženou adaptabilitou v nových situacích, lpěním na určitých stereotypech. Dítě aktivně nenavazuje adekvátní vztahy s vrstevníky, komunikace je málo reciproční, zájmy jsou stereotypní, ulpívavé. Objevuje se emoční nestabilita, snížená schopnost empatie. S obtížemi se orientuje v emočním prožívání vlastních i druhých osob. Preferuje pravidelnost, neměnnost, předvídatelnost, na změny se obtížněji adaptuje, ale při vytvoření vhodných podmínek a vlivem vhodného postoje dokáže situaci překonat, adaptovat se a zvládnout i stres. Globální úroveň intelektových schopností je v pásmu vysokého nadprůměru, relativně oslabena je oblast verbálního myšlení. Orientace v základních směrech je správná, psychotický symptom zjištěn nebyl. Je studentem osmiletého gymnázia, ve škole integrován s pomocí asistenta pedagoga, učí se výborně. Po prostudování podkladové dokumentace a vyhodnocení všech údajů týkajících se zdravotního stavu bylo konstatováno, že nezvládne nebo zvládne s pomocí či dohledem péči o zdraví a osobní aktivity. Provedenými vyšetřeními nebylo prokázáno závažné postižení pohybového či nosného ústrojí objektivně podmiňující neschopnost samostatné chůze. Funkční schopnosti jsou zachovalé pro usedání, stání, změny poloh, chůzi po rovině krok za krokem s přerušením a zastávkami nebo po schodech s oporou, bez pomoci druhé osoby, pro používání bariérových dopravních prostředků. Orientace není omezena v důsledku oboustranné praktické nebo úplné nevidomosti, oboustranné praktické nebo úplné hluchoty nebo hluchoslepoty ani těžké mentální nebo duševní poruchy se ztrátou rozpoznávacích a ovládacích schopností. Netrpí závažnou poruchou zraku, mentálních či

duševních schopností ani ztrátou funkce obou horních končetin nebo jejich podstatných částí, které by omezovaly schopnost vybrat si hotový nápoj a potraviny, napít se, najíst se, obléct se a obout se, manipulovat s oděvem v rámci denního režimu, zvládat aktivity v oblasti hygieny včetně WC. Dle psychologického vyšetření již v roce 2011 chodil samostatně, po rovině i po schodech, jezdil na kole, koloběžce, uměl plavat. Přes určitou motorickou neobratnost netrpěl závažným omezením pohybových schopností. Byl schopen zapnout i rozepnout zip, včetně nasazení jezdce, zapnout i rozepnout knoflíky, udělat uzel. Rozeznal přední i zadní díl oblečení. Nezvládání zavazování obuvi lze pro větší komfort dítěte nahradit používáním obuvi se suchými zipy. Byl schopen zvládat oblékání i obouvání, provádění tělesné hygieny včetně WC. Jedná se o elementární, každodenně se opakující aktivity, které si lze osvojit. Najedl se sám příborem, napil se z hrnku, u jídla vydržel sedět. Dohled nad výběrem vhodného oblečení, výběrem vhodných potravin a nápojů je běžné v režii rodičů i u stejně starých zdravých vrstevníků. Nemá nařízený dietní režim se specifickými nároky na přípravu a podávání stravy zvláštního složení a četnosti. Pokud se týká komunikace, má velmi rozsáhlou slovní zásobu, ale není schopen oslovit cizího člověka na ulici, kontakt nenaváže. Následnými vyšetřeními nebylo objektivně zjištěno závažné zhoršení v oblasti duševního, tělesného zdraví, ani v oblasti smyslové. Posudkový závěr byl shodný s posudkovým závěrem učiněným lékařem OSSZ Prostějov.

Zákonná zástupkyně byla vyrozuměna přípisem ze dne 6. 3. 2014 o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí (ust. § 36 odst. 3 správního řádu), následně byl s ní sepsán protokol o ústním jednání, kdy nahlédla do spisu a pořídila si fotokopii posudku PK MPSV. Dne 24. 3. 2014 vydal žalovaný rozhodnutí, které je předmětem soudního přezkumu.

Právní názor Krajského soudu v Brně

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba je důvodná.

Podmínky nároku na příspěvek na péči (dále jen „příspěvek“) stanoví část druhá, Hlava I, ust. § 7 zákona č. 108/2006 Sb. o sociálních službách.

Podle ust. § 7 odst. 1 zákona o sociálních službách ve znění účinném ode dne 1. 1. 2012 se příspěvek poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby. Tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob. Podle ust. § 7 odst. 2 citovaného zákona má na příspěvek nárok osoba uvedená v § 4 odst. 1, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu ustanoveném stupněm závislosti podle ust. § 8 citovaného zákona.

Podle ust. § 7 odst. 4 citovaného zákona o příspěvku rozhoduje a příspěvek vyplácí krajská pobočka Úřadu práce (§ 18 odst. 2 citovaného zákona). O odvolání proti rozhodnutí krajské pobočky Úřadu práce rozhoduje ministerstvo (ust. § 28 odst. 1 citovaného zákona).

Podle ust. § 25 odst. 3 citovaného zákona při posuzování stupně závislosti osoby vychází Úřad práce ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeby osoby, popř. z výsledku funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Ze stejných kritérií při posuzování vychází i PK MPSV ČR. Na takový posudek jako svou podstatou rozhodující důkaz pro rozhodnutí ve věci je třeba klást požadavek úplnosti, přesvědčivosti a objektivnosti.

Při hodnocení napadeného rozhodnutí žalovaného, jakož i procesu, který mu předcházel, dospěl soud k závěru, že žalovaný rozhodoval na základě nedostatečného zjištění skutkového stavu. Závěry, které žalovaný učinil na základě použitých podkladů, jsou ne zcela dostatečně odůvodněné, takže zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, i postup ze strany správních orgánů v předmětné věci, vyvolává pochybnosti o objektivním posouzení věci.

To v posuzované věci platí především pro řízení před žalovaným správním orgánem, jako orgánem odvolacím, pro jehož řízení a rozhodnutí byl posudek vyžádán. Obdobně je pak třeba posuzovat požadavky na tento posudek kladené v případném soudním přezkumném řízení.

Při hodnocení napadeného rozhodnutí žalovaného, jakož i procesu, který mu předcházel, dospěl soud k závěru, že žalovaný rozhodoval na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu. Závěry, které žalovaný učinil na základě použitých podkladů, jsou zcela dostatečně odůvodněné, takže zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků i postup ze strany správních orgánů v předmětné věci nevyvolává pochybnosti o objektivním posouzení věci.

Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Brně při posuzování stupně závislosti vycházela ve smyslu ust. § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách ze zdravotního stavu osoby doloženého řadou lékařských nálezů, rozsah zjištěných potřeb posuzovaného pak rozvedla v posudku ze dne 28.2.2014. Jak vyplývá z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (viz rozsudek ze dne 3. 2. 2010, č. j. 3 Ads 77/2009-60, www.nssoud.cz) „na posudek závislosti osoby na péči je třeba nahlížet jako na kterýkoli jiný důkazní prostředek, neboť se jedná sice o tzv. povinný důkaz, nicméně nikoliv o závazné stanovisko či závazný podklad rozhodnutí. Posudek podléhá hodnocení správního orgánu, jeho správnost není nikterak presumována. Ačkoliv odborné lékařské závěry posudku nepodléhají hodnocení správních orgánů, neboť k tomu nemají správní orgány odborné lékařské znalosti, nezabývá je to povinností hodnotit provedené důkazy ve správním řízení, a tudíž i správnost posudku z hlediska jejich úplnosti a přesvědčivosti (např. rozsudek NSS ze dne 18. 3. 2010, č. j. 6 Ads 143/2009-60, dále rozsudek ze dne 22. 10. 2009, č. j. 3 Ads 48/2009-104, www.nssoud.cz)“. Jinak řečeno, správní orgán nemůže bez dalšího převzít závěr posudkové komise jako pravdivý, aniž by se úplností a přesvědčivostí jejího posouzení nezabýval. Základním předpokladem pro to, aby správní orgán mohl vyhodnotit přesvědčivost a úplnost předloženého posudku, je přezkoumatelnost posudku vzhledem k jeho zákonem stanoveným podkladům vymezeným v ust. § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách. Správní

orgán musí tedy vycházet z posudku, který obsahuje nejen výrok, ale který musí být řádně a přesvědčivě odůvodněn s odkazem na doložený nález ošetřujícího lékaře, výsledek sociálního šetření a výsledek funkčního vyšetření (viz rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 50/2009-63, www.nssoud.cz). K závěrům o úplnosti a přesvědčivosti posudku správní orgán tedy může dospět jen tehdy, pokud se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především pak s těmi, které namítá účastník řízení uplatňující nárok na příspěvek na péči.

Soud konstatuje, že žalovaný se v průběhu odvolacího řízení správně v souladu s ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, obrátil na posudkovou komisi MPSV v Brně za účelem posouzení stupně závislosti oprávněné osoby. Pokud žalobce prostřednictvím zákonné zástupkyně namítl, že nebyl dostatečně zjištěn jeho zdravotní stav, resp. funkční dopad nepříznivého zdravotního stavu na zvládání jednotlivých základních životních potřeb, soud se nemohl s touto námitkou ztotožnit. Z rozhodnutí žalovaného je nepochybné, že se žalovaný v rozhodnutí stejně jako PK MPSV ČR v Brně zabýval odvolacími námitkami, které byly vyhodnoceny z hlediska ust. § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách. Rovněž i soud se při jednání dne 26. 3. 2015 zaměřil na podrobné zjištění, do jaké míry rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností posuzovaného je dostatečný k pravidelnému zvládání jeho základních životních potřeb a v kterých oblastech vyžaduje sounáležitost druhé osoby. Byť medicínsky bylo zjištěno onemocnění – Aspergerův syndrom – tj. zdravotní stav, při němž postižený má problémy s navazováním přiměřených společenských kontaktů, má problémy v porozumění základních pravidel v sociální interakci, jinými slovy má potíže v tom, jak může druhým lidem dát vhodným způsobem najevo, že je konverzace s nimi zajímavá, či naopak, kdy může vstoupit do konverzace druhých lidí, jak naslouchat druhým lidem a jak vhodně reagovat v různých situacích s využitím řeči těla, jeho komunikační dovednosti jsou slabé, a následkem toho se pak raději interakci s druhými lidmi vyhýbá, nebo se chová nevhodným způsobem, nebylo však shledáno naplnění kritérií stanovených přílohou č. 1 k vyhlášce č. 505/2000 Sb., bod c) (komunikace). V tomto směru nutno připustit, že porucha autistického spektra, která se vyznačuje jistým narušením komunikace, má svoji charakteristiku a specifickou a není doposud vhodnou právní úpravou v oblasti sociálních služeb řešena. Je rovněž prokázáno, že osoba postižená Aspergerovým syndromem má nestandardní zájmy, někdy až nutkavého charakteru, kterým podřizuje náplň všedního dne. Souhrnně toto vše lze nazvat sociální dovedností.

Pokud se týká schopnosti respektive neschopnosti zvládat základní životní potřebu – oblékání a obouvání tak, jak vymezila zákonná zástupkyně žalobce, soud se ztotožňuje s argumentací žalovaného, dle které žalobce je schopen manipulovat s oděvem v rámci denního režimu i přes určitou motorickou neobratnost, netrpí závažným omezením pohybových schopností. Dohled nad výběrem vhodného oblečení je vzhledem k jeho věku (13 let) v režii rodičů i u stejně starých zdravých vrstevníků.

Soud proto uzavírá, že nebyly zjištěny v postupu žalovaného vady řízení, jak po stránce právní, tak i skutkové, tvrzení zákonné zástupkyně žalobce o deficitech skutkových zjištění proto označil za nedůvodné. Na druhou stranu je však třeba připustit, jak již výše uvedeno, že dosavadní právní úprava vzhledem k atypičnosti onemocnění posuzovaného a jeho projevům, není zcela vyhovující. Lze proto očekávat, že legislativa, která se připravuje v souvislosti se

změnou zákona o sociálních službách tuto problematiku jasněji a výstižněji zkompletuje a to tak, aby u osob trpících zjištěnou zdravotní poruchou, projevující se problémy v sociálním kontaktu, zvláštností v řeči, omezenými zájmy a motorickou neobratností, byly dostatečně přesvědčivým způsobem vymezeny ty schopnosti, které zvládá a které nikoli a na základě tohoto zjištění pak byl posouzen stupeň závislosti na pomoci jiné fyzické osoby.

Z výše uvedených důvodů za daného stavu je však nutno konstatovat, že nebyla zjištěna pochybení v postupu i rozhodnutí žalovaného, proto žaloba dle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. byla jako nedůvodná zamítnuta.

Žalobce ve věci samé nebyl úspěšný, žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 26. března 2015

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová